

In Zochen sickt ut't Finsier rut:
 „Herr Ze, wo süht sei nüdlich ut!“ —
 Un winkt un röppt sin leuwe Fru:
 „Kif, Lotting, kif! So smuck as Du!“ —
 Doch Lott' ward falsch: „„Ih, dräh'n un dräh'n!
 Wat fall dat dämliche Geklähn?
 Kaup leiwerst uns're Frün'n tausamen
 Un segg de Swält, nu süll sei kamen,
 Nu wir dat Tid, nu wir dat Tid,
 Dat s' in de Stadt herinne tüht.““
 „Ja woll,“ seggt Spah, „un weist, ik mein,
 Wi kün'n jo of tau Stadt rin tein
 Un bi den Bäcker uns inneiden;
 Dor kün wi sei am besten händen.
 Ik weit an't Hus en ollen Knast,
 Schön holl, de sif tau Hüsung past.
 Uns' Ören kün'n sif sülwst all fänden,
 Sei freten wunderschön allein.
 Un dat is't Best noch bi uns' Gütten,